

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Ervditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiae Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

Candor & rubedo in dilecto secundùm humanitatem quid? Agni cornua
septem, quæ? Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

tis Sed sic eum diligere, est velle ipsum ad fruendum habere, quod est ipsum amore concupiscentiæ diligere. Ad hoc dicendum secundum Richardum super librum Sententiarum tertium, quod Deum diligere ut obiectum beatitudinis, intelligi potest dupliciter. Vno modo, quod diligens ad hoc ipsum diligit, ut suam perfectionem per ipsum consequatur. Et sic Deum diligere non est actus principalissimus charitatis, nec est sub ista ratione charitatis obiectum principale. Alio modo, quod ideo diligitur, quia in ipso sunt omnes perfectiones simpliciter quod requiritur ad hoc, ut aliquid perfecte sit obiectum beatitudinis: & sic diligere Deum, est actus charitatis principalissimus, & est dilectio amicitiae: quia sic diligens principalius habere vult Deum omnes perfectiones, quas habet, quam velit aliquid aliud. Nam qui ex charitate vult frui Deo, quod est ipsum amore concupiscentiæ diligere, hoc ideo principaliter vult, ut Deus honorificetur & glorificetur in se, quod est ipsum amore amicitiae diligere, quia sic amans, Deo principaliter vult gloriam & honorem. Per charitatem enim amor concupiscentiæ respectu nobilissimi amati (quod Deus est) ordinatur ad amorem amicitiae sicut ad finem, & ideo, simpliciter loquendo, amor amicitiae nobilior & principalior actus est charitatis.

Candor & rubedo in dilecto secundum humanitatem quid? Agni cornua septem, quae? Cap. XIII.

Dilectus meus candidus, secundum humanitatem, omni-
 moda puritate & innocentia: & rubicundus, quia passus
 & sanguine perfusus ex charitate. Dicit Anselmus libro
 de Meditatione redemptionis humanae cap. 5. Excute fa-
 tidium tuum, o homo, & fac vim cordi tuo, inten-
 de in hoc mentem tuam, ut gustes bonitatem Redemptoris tui. Ac-
 cendere in amorem Salvatoris tui. Mande fauam verborum, fuge
 plus quam mellitum saporem; gluti salubrem decorem. Mande co-
 gitando, fuge intelligendo; gluti amando & gaudendo. Dicit enim
 Linconiensis in Sermone de pastoribus: Quod sicut cera mollis fortiter
 applicata sigillo recipit imitatoriam similitudinem omnium formarum &
 figurarum sigillo inscriptarum: sic anima per amoris copulam forti-
 ter ad Deum applicata, non a quali, sed cum summa imitatoria simili-
 tudine ipsius pulchritudinis recipit conformitatem. Et cum apud summam
 pulchritudinem nulla desit pulchritudo, etiam in anima per amoris
 copulam

E 3

copulam

copulam à summa pulchritudine impressa, nō erit alicuius pulchritudinis absentia, sed in illa refulgebit imitatoriè pulchritudo, quæ super ipsam est impressa, vt ei veraciter sponsus dicere valeat: *Tota pulchra es, amica mea, & macula non est in te.* Primo igitur dilectus eius candidus est per innocentiam & puritatem. Quapropter à Ioanne vocatus est *Agnus Dei*, quia innocens in se ipse & mansuetè tulit peccata mundi. O Agne Dei, qui tollis peccata mundi, quàm magnis ea laboribus, pœnis, & angustijs exsoluisti, quàm exiguis suspirijs semper hominibus indulgisti! Omnes enim errauimus & unusquisque in viam suam declinauit, & Dominus in eo posuit iniquitates omnium nostrum. Sicut ovis ad occisionem ductus est, & quasi agnus coram condente se obmutuit, & nō aperuit os suum. Quem agnum petijt Isaias, dicens: *Emitte agnum Domine dominatorem terræ.* Nimirum hic Agnus in Apocalypsi sponsus cœsetur: *Veni, inquit, ostendam tibi sponsam, uxorem Agni.* Et lucerna cœlestis Hierusalem. Sicut hic: *Lux enim est illuminans omnem hominem venientem in hunc mundum.* Lucerna inquit, eius est Agnus. Secundò verò dilectus eius est rubicundus, vtpote ex charitate passus, & sanguine perfusus, quæ non rapuit exsoluens. Vnde est illud B. Petri Apostoli: *Sequimini vestigia eius, qui peccatum non fecit, nec inuentus est dolus in ore eius.* Vidit enim Ioannes agnū stantē tanquam occisum, habentem cornua septem, scilicet contra septem peccata mortalia, & oculos septem, qui sunt septem spiritus Dei, missi in omnem terram. Septem cornua sunt, humilitas contra superbiam, paupertas contra avaritiam, temperantia contra gulam, castitas contra luxuriam, patientia contra iram, charitas contra inuidiam, fortitudo contra acediam. His cornibus sicut Christus, ita Christianus diabolum debellare debet. Vide nunc quia fortis est vt mors dilectio, imò fortior morte, quia mortē mori cœgit in morte amantissimi Redemptoris nostri. O insuperabilis amor charitatis, qui insuperabile superasti, & cui omnia subiecta sunt, omnibus quodammodo subiecisti, dum victus amore Deus seipsum humiliavit, serui formam accipiens: non modò inuentus vt homo, sed vt opprobrium hominum, & abiectio plebis. Vnde testatur apud Hieremiam: *Reliqui domum meam, dimisi hereditatem meam. Dedi dilectam animam meam in manus inimicorum eius. Quid ultra debui facere, & non feci?* Quapropter dicit Chrysostomus de reparatione lapsi, quòd nemo amatorum carnalium, etsi sit in hoc supra modum infaniens, sic exardescere potest in amorem dilectæ suæ, sicut Deus effunditur in amorem animarum nostrarum.

Quo

Quo scilicet amore deuictus, quam foedam inuenit, balneo proprii sanguinis emundauit. Inde miratur Bernardus super Cantica, dicens: Quam dulciter Domine Iesu cum hominibus conuersatus es, quam abundanter multa & magna bona hominibus largitus es, quam fortiter tam indigna, tam aspera & dura pro hominibus passus es: dura uerba, duriora uerbera, durissima mortis supplicia. O duri & indurati & obdurati filij Adam, quos non emollit tanta benignitas, tanta flamma, tam ingens ardor amoris, tam uehemens amator, qui pro uilibus sarcinulis tam pretiosas margaritas expendit. O bone Iesu, quid tibi & morti? Nos debuimus, & tu solus: peccauimus, & tollis. Opus sine exemplo, gratia sine merito, charitas sine modo. Agnosce nunc o homo, quod nihil tantum ad illius amoris inflamat, sicut beneficiorum eius in mensa donatio. Ex hoc enim quod ipsum tam liberale cogitas ad largiendum, non solum sua, sed etiam seipsum secundum omnem affectum & modum, ipsum te nimium diligere cogitabis. Nihil autem ad amoris recipi tantum excitat, sicut amari. Quod si diligis te, qui te destruxisti, quomodo non diliges eum, qui te redemit? Considera quanta fuerit erga te dilectio Dei, quod uellet Deum hominem, & hominem Deum quodammodo fieri, & sic te post lapsum querere, & post offensam plus quam prius exaltare. Nunquid exaltatione culpa meruit? Certè non. Sed ne ab eo amplius fugeremus, naturam nostram inseparabiliter sibi unire uoluit. Si ergo nos, qui nihil sumus, imò qui mali sumus, in tantum diligit, cur eum, qui summè bonus est, non diligimus? eum nihil in suo beneficio quaesiuit, nisi ut amore suo nos inebriaret, ac sibi nos amoris uinculo inseparabiliter colligaret, ac aeternaliter beatificaret. Merito ergo dilectus meus cæcidus & rubicundus, electus ex millibus. Merito, inquam, dilecto dilecta dicat: *Trabe me post te, ne scilicet euagari incipiam, sed anima mea renuat consolari in alijs, & dicat: Memor sui Dei, & delectatus sum.* Hoc enim sequitur: *Curremus in odorem unguentorum tuorum.* Quid putas uult sibi odor iste potius quam sapor aut uisus, uel aliquid huiusmodi? Audi ratione: Cuncta (ni fallor) huius mundi delectamenta frequentata fastidium ingerunt. Solus odor suauissimus delectabiliter reficit, fastidium nescit, corpus non aggrauat, & appetitum renouat: per quem illa immensa beneficia creationis & redemptionis in apotheca memoriae posita mirè redolentia designantur: quorum odor suauissimus sponsam reficit, cuius refectio prouocat appetitum, appetitus refectio ingeminat, ac se inuicem in hac uicissitudine conseruant. Sic enim Euangelista Ioannes

Amor Dei
ad homines
quantus.

Cant. ii.

Psal. 76.

refectus ait: Odor tuus Domine Iesu excitauit in me concupiscentias æternas. O odor, quàm es effluens longe, lateque diffuens, & in amorosis cordibus dulciter omnia disponens ac suauiter adimplens?

Baptisma & Circuncisio quare à Christo accepta: Circuncisio spiritualis quæ? Cap. XV.

Heb. 2.

Baptismi
effectus
qui.
Lucæ 3.

Matth. 3.

Baptismus
Christi.

Rom. 6.

Trinitas.

Lucæ 7.

Dilectus meus candidus & rubicundus. Candidus est dilectus Baptismali ablutione, & rubicundus legali circuncisione. Nō quia indiguit, sed quia voluit præceptis legis & gratiæ subiici, & per omnia fratribus assimilari, absque peccato. Nā primò Christus candidari & baptizari voluit, vt baptismum, quo nos baptizaremur, consecraret. Quapropter ea demonstrari debuerūt in baptismo, quæ pertinent ad efficaciam baptismi. Ad quam primò cooperatur virtus quædã celestis: & ideo *cælum est apertum baptizato Christo*, ad ostendendum quòd de cætero virtus celestis baptismum consecraret. Secundò, fides Ecclesiæ, & eius qui baptizatur. Nam baptizati fidem profitentur per se, si sint adulti; vel per alium, si sint paruuli. Et ideo baptismus dicitur fidei Sacramentum. Per fidem autem inspiciuntur celestia, quæ sensum & rationem humanam excedūt. Ad quod designandum *aperti sunt cæli*, Christo baptizato. Tertiò per Christi baptismum nobis specialiter aperitur introitus regni celestis, qui per peccatum homini primo præclusus fuerat. Ideo baptizato Christo, *cæli aperti sunt*, vt ostenderetur quòd baptizatis via patet in cælum. Licet enim per Christi passionem & mortem cælum hominibus aperiebatur, sicut per communem causam apertionis cælorum: oportebat tamen hanc causam applicari singulis ad hoc, quòd singuli introeant, quòd fit per baptismum, secundum illud Apostoli: *Quicumque baptizati sumus in Christo Iesu, per mortem ipsius baptizati sumus*. Et ideo potius fit mentio de apertione cælorum in baptismo, quàm in passione. Nam obstacula, quibus prius obstitentibus animæ defunctorum cælus introire nō poterant, per passionem Christi totaliter sunt ablata; sed in baptismo sunt aperta, quasi manifestata iam via, per quam homines in cælum erant intraturi. Cæterum summæ Trinitatis mysteriū in Christi baptismo demonstrabatur, quia fideles in inuocatione & virtute summæ Trinitatis baptizantur, & sanctificantur. Filius enim in humana natura baptizatur. *Spiritus sanctus* in habitu columbæ descendit: *vox Patris Filio* testimonium perhibentis audirur. Vnde dicit Hilarius in
Matthæ.